

sempel. Hvis et politisk flertal kender sin besøgstid, vil det med dette forslag være muligt at opbygge en samlet mersatsning på ca. 16 mia. kr. over de næste 8 år. Det er dog immervæk noget. Det er i hvert fald bedre end ingenting.

Et andet forslag, vi er kommet med, er at bruge indtægterne fra salg af statslige virksomheder og aktiver. Det foreslog vi allerede i sommeren 2002.

Det helt afgørende er for os, at der bliver investeret i fremtiden, og at vi får sikret tilstrækkeligt med nye forskerstillinger og ph.d.-stillinger, og at vi får sikret generationsskiftet.

Det er vor generations opgave både at afvikle den gæld, vi og vore forældre skabte, samtidig med at vi sår de forsknings- og udviklingsmæssige frø, som skal generere fremtidens produktion og viden og dermed sikre Danmark en placering som velfærdssamfund også i næste generation. Vi skal sigte på at være de bedste blandt de bedste internationalt.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Kvaliteten i dansk forskning er høj. Men det forudsætter en ganske betragtelig indsats, hvis det skal sikres, at den også er det om 5 og 10 år.

De offentlige forskningsbevillinger, der jo er kernen i en stærk forskningssektor, har været uforandrede i 5 år. Vi er meget, meget langt fra Barcelonamålsætningen. Ifølge videnskabsministerens egne tal forudsætter en realisering af Barcelonamålsætningen, at der tilføres den offentlige forskning 900 mio. kr. om året i hvert af årene fra 2005 til 2010.

Der uddannes næsten kun halvdelen af de ph.d.ere, der er forudsætningen for Barcelonamålsætningen, men også forudsætningen for den tilstrækkelige tilførsel af nye uddannede forskere til både den offentlige forskningssektor og til den private forskningssektor – og den private industri i det hele taget.

Grundforskningsfonden, der måske er den største succeshistorie i dansk forskning i de seneste 10 år, er ved at spise sin fondskapital op. Det nydannede Strategiske Forskningsråd, der bl.a. skulle sikre en stærkere vekselvirkning mellem offentlig og privat forskning, har ikke nogen midler ud over de midler, oppositionen har skaffet det.

Vi mangler fortsat en strategi for at sikre, at langt flere kvinder kommer ind i forskerstillinger. Jeg vil gøre opmærksom på, at halvdelen af de nyuddannede akademikere er kvinder.

Trods den vækst, der har været i offentlige forskningsmidler i 1990'erne, kan vi i dag konstatere, at de tekniske videnskabers relative andel direkte er faldet. De midler, der skal sikre, at forskningsviden bevæger sig videre ud i samfundet, både den offentlige og den private del, og ud i produkter og processer og udvikling af dem, er direkte beskåret.

Trods det initiativ, regeringen lancerede i går – og tak for det, det er udmærket – så kan vi sige, at vi er meget, meget langt fra at sikre det, der er helt indlysende, nemlig at vi skal have langt flere akademikere og langt flere forskeruddannede ud i virksomhederne, ikke mindst i de små og de mellemstore virksomheder, hvis vekselvirkningen mellem offentlig og privat sektor skal lykkes.

Endelig vil jeg pege på, at det er meget uheldigt, at regeringen under sine finanslovforhandlinger op til 2004 selv forbrød sig så inderligt mod fri konkurrence om midlerne-princippet, både gennem koldkrigsbevillingen og gennem den særlige solpletbevilling. Det pynter ikke, selv om det reelt var små midler.

Jeg synes, der er grund til at fremhæve de her ting, fordi dansk forskning efter vores mening faktisk er truet, hvis der ikke handles, og dermed er dansk økonomi og dansk produktudvikling også truet på længere sigt.

Til sidst vil jeg godt spørge ministeren: Når han taler om Barcelonamålsætningen, er det så fortsat sikkert, at det, regeringen mener, er, at der skal være 1 pct. af BNP, der går til offentlig forskning, eller taler ministeren i virkeligheden om noget andet? Det er jo ikke nok at tale om de 3 pct. Det var det eneste, jeg hørte undervejs, og det synes jeg er et stort problem, for alle ved, og al rådgivning er gået på, at uden en meget stærk offentlig forskningssektor får vi ikke noget ud af midlerne.

Alle rådgivningssystemer har anbefalet 1 pct., ja, Forskningskommissionen anbefalede faktisk mere.

Margrethe Vestager (RV):

Når vi investerer i et stærkere, klogere Danmark, så er Det Radikale Venstre klar over, at der ikke er nogen fribilletter. Hvis man faktisk vil bruge flere penge på forskning, kræver det, at man bruger færre penge et andet sted.

Derfor er det også meget afgørende at kunne gennemskue den manipulation, som vi bliver udsat for bl.a. fra den konservative ordførers side, når vi får at vide, at der samlet vil være en